

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: R. B.
bytem X

zastoupen Mgr. A. H.
obecným zmocněncem
bytem X

proti

žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2018, č. j. KUZZL-64252/2018, sp. zn. KUSP-64252/2018/DOP/Mu,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2018, č. j. KUŽL-64252/2018, sp. zn. KUSP-64252/2018/DOP/Mu (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště, odboru dopravních a správních agend, ze dne 13. 8. 2018, č. j. MUUH-DSA/62564/2018/GaIP, sp. zn. Spis/3399/2018 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 26. 2. 2018 v 9:46 hod., v obci Hluk, na silnici č. II/498, ulice Hradištská u domu č. p. 703, řídil ve směru jízdy na obec Kunovice osobní motorové vozidlo tov. zn. M. B., RZ: X, nedovolenou rychlostí, neboť mu byla orgány PČR naměřena rychlost jízdy 74 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 71 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci (50 km/h) nejméně o 21 km/h.
3. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobci prvostupňovým správním orgánem uložena pokuta ve výši 3 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

4. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval obsah správního spisu a dosavadní průběh řízení. Ve vztahu k odvolacím námitkám poté předně uvedl, že právo žalobce na spravedlivý proces nebylo porušeno, neboť mu bylo umožněno, aby se seznámil se všemi podklady pro vydání rozhodnutí. Co se týče podkladu v podobě denního záznamu o zimní údržbě silnic obce Hluk a zpravodajské službě, který byl zpracován Správou údržby silnic Slovácka, ten byl podle sběrného archu do správního spisu založen dne 26. 7. 2018, tedy ještě před ústním jednáním, které se konalo dne 13. 8. 2018, a to za účasti žalobce a jeho zmocněnce.
5. Stejně tak žalovaný nepovažoval za důvodnou námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Kromě rekapitulace jednotlivých podkladů pro rozhodnutí žalovaný odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, ve kterém bylo podrobně reagováno na tvrzení žalobce, že provozní teplota rychloměru nebyla dodržena.
6. K tomu žalovaný doplnil, že provozní teplota rychloměru byla dodržena podle starší i revidované verze návodu k obsluze. Bez ohledu na tuto skutečnost je zcela standardní, že byla při rozhodování zohledněna aktualizace návodu k obsluze, pakliže byla vydána ještě před spácháním přestupku. Silniční rychloměry jsou navíc běžně vybaveny systémem chybového hlášení, které případné nesplnění podmínek měření signalizuje.

7. Kromě toho žalovaný zdůraznil, že žalobcem dokládané údaje o venkovní teplotě pomocí fotografie obrazovky telefonu nesprávnost provedeného měření rychlosti neprokazují. Konkrétně žalovaný poukázal na skutečnost, že není zřejmé, kdy byl záznam o venkovní teplotě pořízen. Naopak je na dané fotografii zachycen údaj „Wednesday“, což je anglický ekvivalent pro středu. Ke spáchání přestupku žalobcem ovšem došlo dne 26. 2. 2018, který připadl na pondělí. Nejedná se proto o důkaz, kterým by mohla být správnost měření rychlosti důvodně zpochybněna.
8. Na druhou stranu žalovaný připustil, že odůvodnění rozhodnutí o přestupku bylo ve vztahu k neprovedení navrženého důkazu výsledkem policistů nedostatečné. Z toho důvodu žalovaný úvahy prvostupňového správního orgánu doplnil. Zejména uvedl, že výslech policistů nemohl přispět k objasnění skutkového stavu věci. Žalobce nijak nekonkretizoval, co mělo být provedením těchto důkazů prokázáno či vyvráceno, přičemž tato okolnost nevyplývá ani z individuálních okolností případu.
9. Žalovaný dále zdůraznil, že správnost provedeného měření rychlosti byla ověřena pomocí tzv. kontrolní šablony, jejíž relevance byla aprobována také soudní judikaturou. Vozidlo se v době změření rychlosti nacházelo v radarovém svazku, přičemž výstupní fotodokumentace z rychloměru nevyvolává žádné pochybnosti o tom, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze. Závěrem se pak žalovaný vyjádřil také k výši uložené pokuty, kterou považoval v kontextu okolností případu za přiměřenou.

III. Žaloba

10. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány nepostupovaly v souladu se zásadou materiální pravdy, resp. nezjistily skutkový stav věci bez důvodných pochybností. Žalovaný se dále nevypořádal se všemi uplatněnými námitkami, přičemž stejně jako prvostupňový správní orgán neprovedl v rozporu se zákonem a ustálenou judikaturou navržené důkazy, a to svědeckými výpověďmi policistů.
11. Kromě toho žalobce brojil proti závěrům správních orgánů ohledně zjištění venkovní teploty v době měření rychlosti. Konkrétně argumentoval tím, že z pořízeného záznamu o údržbě silnic a zpravodajské službě v obci Hluk není zřejmé, kde a jakým způsobem byla teplota měřena. Jedná se o okolnosti, které mohly naměřené hodnoty k tíži žalobce ovlivnit.
12. V této souvislosti žalobce namítal, že neměl možnost vyjádřit se během správního řízení k návodu k obsluze z roku 2015 a k obsahu listiny vypracované Správou a údržbou silnic Slovácko s.r.o., neboť se ve správním spisu v době podání žádosti o poskytnutí jeho kopie nenacházely. Současně žalobce zdůraznil, že jednotlivé součásti správního spisu nejsou ani ke dni podání žaloby řádně očíslovány.
13. Dále žalobce namítal, že správní orgány nesprávně vycházely z návodu k obsluze z roku 2015, který je pro žalobce jako obviněného méně příznivý, a to přesto, že použitý rychloměr byl vyroben ještě předtím, než byla původní verze návodu k obsluze z roku 2011 revidována. V tomto postupu žalobce spatřuje porušení zásady *in dubio pro reo* neboli v pochybnostech ve prospěch obviněného.

14. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil, uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů soudního řízení a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Pokud se jedná o námitku neprovedení důkazu svědeckými výpověďmi zasahujících policistů, žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, k čemuž uvedl, že poněkud stručné úvahy prvostupňového správního orgánu doplnil.
16. Stejně tak žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k namítanému pochybením při zjišťování skutkového stavu věci. Nad rámec pouze doplnil, že způsobilost použitého měřidla byla spolehlivě doložena ověřovacím listem rychloměru, který byl do správního spisu založen. Kalibrace je naproti tomu postup, který se v případě daného druhu měřidel neuplatňuje.
17. Podle názoru žalovaného není dále důvodná ani žalobní námitka, kterou se žalobce dovolává porušení svých procesních práv účastníka řízení. Ačkoliv žalovaný připustil, že nemůže bez pochybností vědět, jaký byl původní stav spisové dokumentace, jednotlivé podklady byly v době podání vyjádření k žalobě řádně seřazeny a očíslovány. O tom podle žalovaného svědčí rovněž sběrný arch, který spolehlivě zachycuje, jakým způsobem byly jednotlivé listiny do správního spisu založeny. Ani v opačném případě by se navíc nejednalo o vadu, která má sama o sobě za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci. Proto žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

18. Ve správním spisu se nachází zejména ručně a strojově sepsané oznámení přestupku, záznam přestupku (výstupní fotodokumentace), úřední záznam ze dne 28. 2. 2018, výpis osoby žalobce v základních registrech a v rozhodné době platný ověřovací list rychloměru. Na základě těchto podkladů byl vydán příkaz ze dne 13. 4. 2018, proti kterému žalobce podal v zákonné lhůtě odpor.
19. Prvostupňový správní orgán proto pokračoval v přestupkovém řízení a nařídil konání ústního jednání na den 5. 6. 2018, kterého se žalobce ani v zastoupení nezúčastnil. Z důvodu dodatečné omluvy žalobce byl nicméně stanoven nový termín konání ústního jednání, a to na den 13. 6. 2018. Během tohoto ústního jednání byl proveden důkaz jednotlivými součástmi policejní dokumentace a žalobci byl dán prostor k tomu, aby se k obvinění vyjádřil.
20. V této souvislosti žalobce do protokolu mimo jiné uvedl, že v rozhodný den byla venkovní teplota - 11 °C, což zjistil na svém telefonu (iPhone 7). Žalobce měl za to, že měření rychlosti nebude platné, a to z důvodu nízké venkovní teploty. V minulosti pracoval ve společnosti R., pročež ví, jaké jsou podmínky pro používání těchto rychloměrů. Současně žalobce doložil písemné vyjádření, měsíční statistiku meteorostanice Kunovice (ČHMÚ) za období únor 2018, výstrahu ohledně silného mrazu ČHMÚ pro Zlínský kraj ze dne 24. 2. 2018, fotografii displeje mobilního zařízení

s vyznačenou teplotou -11 °C a návod k obsluze rychloměru Ramer 10 z roku 2011 (provozní teplota rychloměru -10 °C až +60 °C).

21. Prvostupňový správní orgán poté předvolal k podání svědecké výpovědi zasahující policisty. Dne 18. 7. 2018 v této souvislosti obdržel omluvu od nstržm. Ing. H., že se nařízeného ústního jednání nemůže z důvodu plnění služebních povinností zúčastnit. Během přesunutého termínu konání ústního jednání dne 13. 8. 2018 byl žalobci dán prostor k tomu, aby se ve věci vyjádřil. V této souvislosti zopakoval, že měření rychlosti nebylo správně provedeno, neboť provozní teplota rychloměru byla podle návodu k obsluze z roku 2011 překročena.
22. Žalobci a jeho zmocněnci bylo dále umožněno, aby se seznámili s obsahem správního spisu, který byl doplněn o EKŘ, dokument Vyhodnocení záznamů, výňatek návodu k obsluze rychloměru Ramer 10 z roku 2015 (pracovní teplota -20 °C až +60 °C – typ C), denní záznam o zimní údržbě silnic a zpravodajské služby ze dne 26. 2. 2018 (dále též „záznam o údržbě silnic“) a záznam o zaslání záznamu o údržbě prostřednictvím emailové korespondence. Od výsledku zasahujících policistů nakonec prvostupňový orgán upustil.
23. Následně bylo vydáno rozhodnutí o přestupku, proti kterému se žalobce prostřednictvím zmocněnce odvolal. Jelikož prvostupňový správní orgán nepovažoval podané odvolání za důvodné, postoupil ho spolu se správním spisem žalovanému, který vydal napadené rozhodnutí.

VI. Posouzení věci krajským soudem

24. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
25. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
26. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
27. Žaloba **není důvodná**.
28. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav věci. V této souvislosti bylo argumentováno zejména tím, že nebyly provedeny navržené důkazy svědeckou výpovědí zasahujících policistů, což bylo současně odvolací námitkou, se kterou se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně nevypořádal. Současně nemělo být správními orgány umožněno provedení důkazů ohledně tónování skel vozidla.

29. K tomu krajský soud předně uvádí, že se ve vztahu k námitce ohledně absence dokazování tónování skel vozidla nejspíše jedná o přepis žalobce, resp. jeho právního zástupce, neboť daný důkazní prostředek nebyl ve správním řízení vůbec uplatněn. V nyní projednávané věci se navíc jedná o přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti, přičemž žalobce byl jako řidič vozidla po změření rychlosti a zastavení vozidla řádně ztotožněn. Není tedy zřejmé, co by mohlo být provedením daného důkazu z hlediska zjišťování skutkového stavu objasněno.
30. Krajský soud dále připomíná, že správní orgány jsou sice v souladu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), povinny zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností, ale současně nejsou podle ust. § 52 téhož zákona vázány návrhy, které byly účastníky řízení uplatněny, pakliže nemohou přispět k objasnění stavu věci. Jinými slovy, správní orgány nemusí provádět důkazy, které považují za nadbytečné, pokud se z jejich strany nejedná o projev libovůle v rozhodování a neprovedení navržených důkazů náležitě zdůvodní (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009 - 48; všechna odkazovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
31. Nelze pak opomenout, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na odvolací námitku týkající se neprovedení navržených důkazů svědeckou výpovědí policistů rozsáhle reagoval. Podle názoru zdejšího soudu předně správně konstatoval pochybení prvostupňového správního orgánu, který dostatečně nezdůvodnil, proč od provedení těchto důkazů nakonec upustil, přestože o předvolání zasahujících policistů nejprve usiloval.
32. Žalovaný poté závěry prvostupňového správního orgánu posílil, neboť v odůvodnění napadeného rozhodnutí zdůraznil, že spáchání přestupku bylo spolehlivě prokázáno na základě jiných důkazů, protože by byla svědecká výpověď policistů nadbytečná. Sám žalobce ostatně jak během správního řízení, tak v žalobě neupřesnil, čím by doplnění dokazování mohlo v tomto ohledu přispět k objasnění stavu věci, popř. vyvrátit již provedené důkazy, na kterých bylo rozhodnutí o přestupku založeno.
33. Výše uvedený postup žalovaného považuje krajský soud za zcela dostatečný, a to také s ohledem na skutečnost, že vina žalobce byla v řízení prokázána nejen standardními součástmi policejní dokumentace u daného druhu přestupku (oznámení přestupku, záznam přestupku, úřední záznam a ověřovací list rychloměru), ale také dalšími listinnými důkazy, které byly za tímto účelem opatřeny.
34. Nad rámec uvedeného krajský soud připomíná, že správní řízení je třeba chápat jako jeden vzájemně provázaný celek, a to od jeho zahájení až do nabytí právní moci rozhodnutí ve věci. Pokud tedy žalovaný úvahy prvostupňového správního orgánu z hlediska přezkoumatelnosti doplnil, postupoval v souladu se zákonem a ustálenou judikaturou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2013, č. j. 4 As 10/2012-48).
35. Stejně tak krajský soud nepovažoval za důvodnou ani námitku zpochybňující hodnocení správnosti provedeného měření rychlosti, a to v souvislosti s nízkou venkovní teplotou v den spáchání přestupku. Žalobce v tomto směru nejprve zpochybňoval skutkové závěry učiněné na podkladě již uvedeného denního záznamu o zimní údržbě silnic a zpravodajské služby ze dne 26. 2. 2018, který byl prvostupňovým

správním orgánem opatřen. Konkrétně argumentoval tím, že není zřejmé, v kterém místě a jakým způsobem byla takto zjištěná venkovní teplota naměřena.

36. Podle názoru krajského soudu je však možné vycházet z toho, že záznam o výsledku měření provedený odborně způsobilým a technicky vybaveným subjektem (Správa a údržba silnic Slovácka, s.r.o.) je ve vztahu ke zjišťování skutkového stavu věci způsobilým podkladem pro rozhodnutí. Ačkoliv je pak třeba dát žalobci za pravdu, že kromě konkrétního způsobu měření není v daném záznamu upřesněno ani místo provedení měření, je z přiložené emailové korespondence mezi oprávněnou úřední osobou a zaměstnancem dané společnosti zřejmé, že data byla vyžadována přímo ve vztahu k venkovní teplotě v obci Hluk, kde došlo ke spáchání přestupku. Daná obec poté spadá pod okres Uherské Hradiště, ve kterém se nachází rovněž středisko společnosti, které záznam vyhotovilo. Naměřená teplota se tedy vztahuje k území obce Hluk, přičemž není pravděpodobné, že by v rámci této obce panovaly zásadní teplotní rozdíly.
37. Takto zjištěná venkovní teplota (- 9 °C) by vyhovovala formálně stanovené provozní teplotě daného typu rychloměru, a to jak podle návodu k obsluze z roku 2011, kterého se žalobce dovolával, tak podle jeho revidované verze z roku 2015. Je pravdou, že žalobce doložil ve správním řízení rovněž fotografii obrazovky vlastního mobilního telefonu, na kterém měla být podle jeho tvrzení zachycena venkovní teplota v den spáchání přestupku v hodnotě - 11 °C, což by překročilo provozní teplotu stanovenou návodem k obsluze z roku 2011 (-10 °C až +60 °C).
38. Krajský soud se ovšem ztotožňuje se žalovaným v tom, že z dané fotografie není zřejmé, kdy byla pořízena, resp. zda se údaj na obrazovce skutečně vztahuje ke dni spáchání přestupku. Naopak lze jednoduchým způsobem ověřit, že den spáchání přestupku (26. 2. 2018) připadal na pondělí, nikoliv středu, která byla na obrazovce v anglické verzi vyznačena. Z toho důvodu je relevance či věrohodnost daného podkladu značně zpochybněna.
39. Kromě toho je krajskému soudu stejně jako žalovanému z vlastní rozhodovací činnosti známo, že rychloměry jsou standardně vybaveny systémem chybových hlášení, což má za následek, že v případě nesplnění technických parametrů či postupu v rozporu s návodem k obsluze nedochází k vygenerování výstupní fotodokumentace, ale k signalizaci konkrétní závady (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2020, č. j. 4 As 451/2019 – 39, a ze dne 5. 6. 2018, č. j. 4 As 96/2018 – 45). V nyní projednávané věci pak nelze přítomnost chyby měření dovozovat ani ze záznamu přestupku, na kterém je vozidlo žalobce v podstatě „vzorově“ zachyceno.
40. Co se týče námitky žalobce ohledně porušení zásady *in dubio pro reo* tím, že správní orgány vycházely z revidovaného návodu k obsluze z roku 2015, přestože je pro žalobce méně příznivý, krajský soud se s takovým výkladem neztotožňuje. Předně je nutné zopakovat, že správní orgány vycházely na základě záznamu o údržbě z toho, že venkovní teplota byla v den spáchání přestupku - 9 °C, což by odpovídalo provozní teplotě daného rychloměru podle obou verzí návodu k obsluze.
41. Pouze nad rámec uvedeného krajský soud dodává, že je třeba reflektovat specifickou povahu dané dokumentace, která v návaznosti na zkušenosti z praxe a odzkoušení daných technických prostředků stanovuje a postupně aktualizuje či reviduje podmínky jejich použitelnosti. Přestože byl v tomto případě použit rychloměr, který byl vyroben

již v roce 2012 (viz ověřovací list), jedná se o stejný typ měřicího zařízení, na který se vztahuje revidovaný návod k obsluze z roku 2015, stanovující provozní teplotu až do -20 °C. Nelze proto bez dalšího vycházet z logiky, že postupně prováděné revize návodů k obsluze se týkají pouze v mezidobí vyrobených rychloměrů, pakliže nebude z technických parametrů zřejmé, že jsou od předcházejících modelů stejného druhu zásadně odlišné.

42. Žalobce pak dále namítal procesní pochybení prvostupňového správního orgánu spočívající v tom, že mu nemělo být před vydáním rozhodnutí o přestupku umožněno, aby se mohl vyjádřit ke kompletnímu obsahu správního spisu. V něm se totiž podle tvrzení žalobce v rozhodnou dobu (podání žádosti o poskytnutí kopie správního spisu dne 9. 8. 2018 – viz úřední záznam) nenacházel záznam o údržbě silnic a revidovaný návod k obsluze z roku 2015. Kromě toho žalobce namítal, že spisová dokumentace nebyla řádně očíslována.
43. Co se týče namítaného porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu, krajský soud připomíná, že poslední ústní jednání bylo za účasti žalobce a jeho zmocněnce konáno dne 13. 8. 2018. V jeho průběhu byl proveden důkaz kompletním obsahem spisového materiálu, přičemž žalobce a zmocněnec vlastnoručním podpisem potvrdili, že se s ním mohli seznámit a vyjádřit se k jeho obsahu. Z hlediska faktického řazení spisové dokumentace a přehledu jejího obsahu je zřejmé, že záznam o údržbě silnic a revidovaný návod k obsluze z roku 2015 byly do správního spisu založeny ještě před konáním posledního ústního jednání. V tomto smyslu též vypořádal předmětnou odvolací námitku žalovaný a krajský soud se s tím zcela ztotožňuje.
44. K tomu krajský soud dodává, že výše uvedené námitky jsou do určité míry důsledkem ne zcela vhodné správní praxe, jejíž podstata spočívá ve zjednodušeném provádění dokazování během ústního jednání způsobem, kdy se jednotlivé důkazy neoznačují samostatně, ale pouze se konstatuje provedení důkazu kompletním spisovým materiálem. Přesto podle názoru zdejšího soudu nevyplynuly v řízení dostatečné indicie svědčící o tom, že správní spis byl dodatečně doplňován, aniž by se s ním žalobce mohl seznámit, resp. vyjádřit se k jeho obsahu.
45. Ve vztahu k namítanému pochybení při vedení spisové dokumentace krajský soud uvádí, že mu byl předložen správní spis, který je očíslován a obsahuje v souladu s ust. § 17 odst. 1 správního řádu tzv. spisový přehled, ve kterém jsou jednotlivé písemnosti chronologicky řazeny, a to s uvedením podpisu oprávněné úřední osoby a data, kdy byly do spisu založeny.
46. Na druhou stranu dává krajský soud žalobci za pravdu v tom, že očíslování samotných spisových listin vykazuje jisté nepřesnosti, což mohlo být způsobeno nejen strojově předepsanými součástmi policejní dokumentace v přehledu spisu či nepozorností oprávněné úřední osoby, ale také následným zařazením rozhodnutí o přestupku, odvolání a napadeného rozhodnutí na začátek spisové dokumentace, přestože se jedná o listiny, které byly z logiky věci pořízeny až na konci správního řízení. Podle názoru zdejšího soudu však nejde o natolik závažnou vadu, aby měla sama o sobě za následek nezákonnost prvostupňového a napadeného rozhodnutí.

VII. Závěr a náklady řízení

47. Ze všech shora uvedených důvodů bylo v předmětné věci rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku. Žaloba nebyla shledána jako důvodná, a proto byla zamítnuta v celém rozsahu.
48. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. listopadu 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. K.